

Vakbijlage De forensische sectie

Inhoudsopgave

1. De vakbijlage algemeen
2. Inleiding
3. Uitvoer van de forensische sectie
4. Aanvullende onderzoeken
5. Rapportage
6. Bewaren van veiliggesteld lichaamsmateriaal
7. Literatuur

1. De vakbijlage algemeen

Het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) kent een groot aantal typen onderzoeken. Onderzoeksrapporten van het NFI gaan vaak vergezeld van een vakbijlage. Deze dient als toelichting op het onderzoek en heeft een zuiver algemeen en informatief karakter. Specifieke zaaksinformatie staat in het onderzoeksrapport vermeld. Deze vakbijlage geeft weer op welke wijze een forensische sectie wordt uitgevoerd en welke stappen daarna worden doorlopen. Aan het eind van de vakbijlage is een bronvermelding opgenomen.

2. Inleiding

- 1 Een forensische sectie betreft postmortaal onderzoek op een lichaam of één of meerdere lichaamsdelen van een persoon.
- 1 De forensische sectie wordt verricht door een forensisch patholoog. De forensisch patholoog doet onderzoek naar de doodsoorzaak, verricht letselinterpretatie bij de overledene en brengt postmortale veranderingen in kaart. Daarnaast worden bemonsteringen verricht voor (eventuele) overige onderzoeken.
- 2 De forensische sectie wordt verricht door een forensisch patholoog. De forensisch patholoog doet onderzoek naar de doodsoorzaak, verricht letselinterpretatie bij de overledene en brengt postmortale veranderingen in kaart. Daarnaast worden bemonsteringen verricht voor (eventuele) overige onderzoeken.
- 4 brengt postmortale veranderingen in kaart. Daarnaast worden bemonsteringen verricht voor (eventuele) overige onderzoeken.
- 6 Indien een sectie op een minderjarige wordt verricht, worden ook aspecten van groei en ontwikkeling en eventuele kindermishandeling in kaart gebracht. Bij lichaamsdelen ligt het accent vaak op letselinterpretatie en bemonstering voor Kras-Indruk- en Vormsporen- en microsporenonderzoek op klievingsvlakken.
- 7
- 7

In Nederland worden jaarlijks circa 300-400 forensische secties verricht in/door het NFI. Circa tien procent daarvan betreft secties op minderjarigen.

Tijdens de forensische sectie wordt de forensisch patholoog geassisteerd door twee technisch assistenten en een medisch forensisch fotograaf. Het multidisciplinaire karakter van een forensische sectie vraagt bovendien om een kijk vanuit verschillende invalshoeken en waar nodig consultatie van andere deskundigen, zoals een oogpatholoog, neuro-patholoog, toxicoloog of andere forensisch deskundigen.

3. Uitvoer van de sectie

3.1. Voorbereiding op de sectie

Een forensische sectie wordt gelast indien de gemeentelijke lijkschouwer niet overtuigd is van natuurlijk overlijden bij een overledene (Wet op de Lijkbezorging, art.7), waarbij de mogelijkheid bestaat tot eventuele strafrechtelijke vervolging. Dit betreft de aperte of vermoedelijke gevallen van niet-natuurlijk overlijden, de gevallen van onverklaard overlijden bij verdachte omstandigheden of de gevallen van overlijden onder bijzondere omstandigheden zoals in een penitentiaire inrichting. In dergelijke gevallen gaat het onderzoeksteam, waaronder de politie en de officier van justitie, het justitieel traject in. De forensische sectie is onderdeel van dit traject.

Aanmelding

Aanmelding vindt plaats via de intake-coördinator van het NFI en de dienstdoende forensisch patholoog. De forensisch patholoog adviseert op grond van de aard van de zaak of vooronderzoek dient plaats te vinden en maakt afspraken met de intake-coördinator van het NFI. Samen worden afspraken gemaakt voor het eventueel uit te voeren vooronderzoek en de sectie.

In gevallen van recent doorgemaakt medisch handelen, wordt gevraagd om medische documentatie en eventuele andere relevante zaken (zoals in het ziekenhuis afgenomen monsters) veilig te laten stellen voor eventueel verder onderzoek door het NFI. In sommige gevallen wordt toestemming gevraagd om voorafgaand aan de sectie organen uit te nemen voor orgaandonatie. Eventuele toestemming hierover wordt gegeven door de forensisch patholoog in overleg met de rechter-commissaris of de officier van justitie.

Vooronderzoek op plaats van lijkvinding of delict

Soms verricht een forensisch patholoog of forensisch arts van het NFI voorafgaand aan de sectie op de plaats van lijkvinding (PL) of plaats delict (PD) een vooronderzoek. Hierbij wordt in samenwerking met de politie de PL/PD in kaart gebracht en worden op indicatie (zeden)bemonsteringen veiliggesteld.

Indien een forensisch arts van het NFI de PL/PD heeft bezocht, brengt deze schriftelijk verslag uit aan de forensisch patholoog die de sectie zal verrichten. De forensisch patholoog weegt de bevindingen mee bij de sectie en verwerkt deze in het sectierapport.

Postmortaal radiologisch onderzoek

Een ander onderdeel van het vooronderzoek betreft het vervaardigen van postmortale radiologische beelden van het lichaam of lichaamsdeel, voorafgaande aan de sectie. Doorgaans betreft het een CT-scan.

Het postmortaal radiologisch onderzoek is onder andere gericht op eventuele breuken aan het beenderstelsel (accidenteel of non-accidenteel, recent of in het verleden ontstaan). Verder richt het zich op het vaststellen of uitsluiten van ziekelijke (skelet)afwijkingen, letsels, postmortale veranderingen of lichaamsvreemde structuren.

Het postmortaal radiologisch onderzoek is aanvullend op de sectie, niet vervangend. Belangrijke ziekelijke afwijkingen zoals een hartinfarct zijn in de meeste gevallen niet zichtbaar op een CT-scan, daar is de sectie voor nodig. De sectie blijft het standaard onderzoek.

Bij pasgeboren baby's (neonaten) wordt middels postmortaal radiologisch onderzoek ook de skeletleeftijd ingeschat naar zwangerschapsduur en worden eventuele levenstekenen rondom of na de geboorte beoordeeld.

Postmortaal radiologisch onderzoek vindt in vele gevallen plaats in het Groene Hart Ziekenhuis in Gouda en in sommige gevallen in of via het Maastricht Universitair Medisch Centrum (MUMC) of het Academisch Medisch Centrum (AMC) in Amsterdam.

3.2. De forensische sectie

De forensische sectie valt uiteen in zes delen:

1. Voorbereidende handelingen op de sectiekamer
2. Intakegesprek voorafgaand aan de sectie
3. Uitwendige schouw
4. Inwendige schouw
5. Nagesprek voorlopige rapportage (zie hfd 5)
6. Definitieve rapportage (zie hfd 5)

3.2.1. Voorbereidende handelingen op de sectiekamer

Op de sectiekamer wordt gewerkt volgens een vast stramien. Voorafgaand aan elke sectie verrichten de technisch assistenten van het NFI voorbereidende administratieve handelingen en wordt de sectiekamer voorbereid. Eén van de administratieve handelingen is het klaarleggen van de sectiechecklist die tijdens de sectie volledig wordt doorlopen.

Doorlichting

Indien sprake is van een schiet- of steekzaak, wordt in het NFI soms een (extra) screenend röntgenonderzoek uitgevoerd met een C boog. Zo kan de forensisch patholoog onderzoeken of zich in het lichaam zogenoemde vreemde voorwerpen bevinden, zoals kogels of mespunten. Door deze voorwerpen vooraf te lokaliseren kunnen ze tijdens de sectie gemakkelijker gevonden en veiliggesteld worden voor eventueel nader onderzoek.

Figuur 1. Screenend röntgenonderzoek met een C-boog

Door bloedvaten onder röntgendoorlichting op te spuiten met contrastvloeistof, kunnen eventuele vernauwingen, perforaties aan bloedvaten of andere afwijkingen vastgesteld worden. Dit gebeurt bijvoorbeeld als men bloedvatverscheuringen op hersenbasis- of nekniveau vermoedt.

Identiteitsverificatie van het lichaam of lichaamsdeel

Het lichaam wordt door de technisch assistenten klaargelegd op de sectietafel. De opsporingsambtenaar die de identiteitsverificatie van het lichaam of lichaamsdeel op de sectietafel verricht, doet dit op basis van lichaamskenmerken of aangebrachte verzegeling.

Bemonstering

Tijdens de voorbereiding worden, afhankelijk van de aard van de zaak, bemonsteringen verricht zoals zedenbemonstering, bemonstering ten behoeve van schotrestenonderzoek, microbiel onderzoek en overige onderzoeken zoals (vergelijkend) DNA-onderzoek of genetisch onderzoek.

3.2.2. Intakegesprek voorafgaand aan de sectie

Het intakegesprek vindt plaats bij het NFI. Bij dit gesprek zijn betrokken: medewerkers van de politie, landelijke eenheid of rijksrecherche en NFI-medewerkers: een forensisch patholoog en doorgaans twee technisch assistenten, een medisch forensisch fotograaf en soms een toxicoloog.

Tijdens de intake wordt informatie uitgewisseld over de aard van de zaak, omstandigheden en te verrichten onderzoeken ten tijde van de sectie.

3.2.3. Uitwendige schouw

Vervolgens wordt het gehele lichaam uitwendig geschouwd door de forensisch patholoog in samenwerking met de technisch assistenten en de fotograaf. Eventuele letsels, littekens, tatoeages en andere bijzondere uiterlijke kenmerken worden in kaart

gebracht, opgemeten en gefotografeerd. Daarbij worden eventueel forensische lichtbronnen gebruikt om letsels, vezels of contrasten beter zichtbaar te maken.

Tijdens of na afronding van de uitwendige schouw worden eventuele extra bemonsteringen aan het lichaam verricht. Bijvoorbeeld ten behoeve van wonddateringsonderzoek, metabool onderzoek bij minderjarigen of onderzoek op microsporen.

3.2.4. Inwendige schouw

Gedurende de inwendige schouw worden alle organen uit het lichaam gehaald en geïnspecteerd op letsels en eventuele afwijkingen die op (aangeboren) ziektes kunnen duiden. Maten, gewichten en beschrijvingen van organen en structuren worden vermeld in de checklist en later opgenomen in het sectierapport. De organen worden zoveel mogelijk op de uitsnijtafel gefotografeerd.

Omdat niet alle afwijkingen met het blote oog te zien zijn, stelt de forensisch patholoog van alle inwendige organen een klein stukje weefsel veilig voor lichtmicroscopisch onderzoek. De organen worden na inspectie en monsternamen meestal meteen teruggelegd in het lichaam. Alleen op indicatie worden organen veiliggesteld en bij het NFI bewaard voor aanvullend orgaanonderzoek. Die beslissing wordt genomen door de forensisch patholoog.

Vier stappen tijdens de inwendige schouw

De forensisch patholoog en de technisch assistenten doorlopen bij elke inwendige schouw de volgende vier stappen:

1. Borstkas-buik-kleine bekken dissectie

Het openen van de borstkas en buik tot aan de schaamstreek middels een Y snede. Vervolgens vindt orgaanpreparatie plaats. De forensisch patholoog werkt daarbij volgens Virchow, waarbij elk orgaan apart uit het lichaam wordt verwijderd, of volgens Gohn of Letulle, waarbij het orgaanpakket in één of meerdere blokken wordt verwijderd. De keuze wordt gemaakt door de forensisch patholoog, afhankelijk van de aard van de zaak.

Figuur 2. Eén van de sectiekamers van het NFI

2. Schedeldissectie

Het plaatsen van een snede in de hoofdhuid en omklappen daarvan om vervolgens toegang te krijgen tot de schedel. Na het openen van de schedel wordt toegang verkregen tot de hersenvliezen, hersenen, hersenstam en het ruggenmerg.

3. Halsdissectie

Vanaf de Y-snede op het niveau van de borstkas wordt de hals onderhuids zo hoog mogelijk afgeprepareerd. Hierbij worden ook de tong en weefsels in de keel beoordeeld.

4. Rugdissectie

De rug wordt met een snede vanaf de nek tot net boven de billen ingesneden en beoordeeld.

Na terugplaatsing van de organen in het lichaam, wordt het lichaam door de technisch assistent gesloten en gewassen om vervolgens weer te worden overgedragen aan de verbalisant. De verbalisant regelt de verdere logistieke afhandeling, zoals het rouwvervoer naar het mortuarium.

4. Aanvullende onderzoeken

Zowel voorafgaand aan als tijdens de sectie worden bemonsteringen veiliggesteld. Hierop worden na afloop van de sectie nadere onderzoeken ingezet. Een deel van de bemonsteringen wordt standaard bewaard.

Aanvullend onderzoek wordt voornamelijk gedaan door de forensisch patholoog die de sectie heeft verricht. Daarnaast wordt op indicatie of op verzoek van de opdrachtgever een deel van het aanvullend onderzoek uitbesteed bij andere pathologen of medische specialisten, bij andere deskundigheidsgebieden van het NFI of bij andere laboratoria. Deze (externe) deskundigen rapporteren aan de patholoog. De patholoog verwerkt de uitkomsten van de aanvullende onderzoeken in het definitieve sectierapport. De rapporten van de andere deskundigen worden toegevoegd als bijlage.

4.1.1. Nader pathologisch en overig onderzoek dat onderdeel is van het sectierapport

Lichtmicroscopisch onderzoek

Ten behoeve van histopathologisch onderzoek worden tijdens de sectie van elk orgaan één of meerdere weefselstukjes bemonsterd volgens een vast schema. Afwijkingen worden extra bemonsterd. Deze weefselstukjes worden later door de analisten van het histologie laboratorium gefixeerd en verwerkt tot 'coupes' (in dunne plakjes gesneden materiaal). De forensisch patholoog beoordeelt de coupes onder een lichtmicroscop op eventuele ziekten of andere bijzonderheden.

Figuur 3. Lichtmicroscopisch onderzoek

Alcohol- en toxicologisch onderzoek

Soms wordt toxicologisch onderzoek ingezet in aansluiting op de sectie. De toxicoloog onderzoekt daarbij (lichaams) materiaal dat is veiliggesteld tijdens de sectie of eerder is afgenomen (tijdens een behandeling in het ziekenhuis of tijdens het vooronderzoek op de PL/PD). De toxicoloog bepaalt of er alcohol, medicijnen of drugs in de bemonsteringen aantoonbaar zijn. Op indicatie worden ook andere stoffen onderzocht. In een enkel geval vindt ook biochemisch onderzoek plaats, bijvoorbeeld om te onderzoeken of sprake is van stoornissen in de suikerhuishouding.

Meestal wordt bloed en urine onderzocht, maar eventueel ook maag- en darminhoud of lichaamsweefsel waar giftige stoffen in ophopen (haar, lever, hersenen, longen). Bij een vermoedelijke injectieplaats anders dan door medisch handelen, wordt een huidstukje met onderliggend weefsel uitgenomen en onderzocht.

De toxicoloog rapporteert aan de patholoog onder andere in hoeverre aangetoonde stoffen in aanmerking komen als oorzaak voor of bijdrage aan het overlijden.

Microbieel onderzoek

Soms wordt microbiel onderzoek verricht om bacteriën, virussen en andere ziekteverwekkers, die mogelijk een rol hebben gespeeld bij het overlijden, aan te tonen of uit te sluiten.

Bemonsteringen zijn bijvoorbeeld uitstrijken uit keel, neus of anus, vocht uit pushaarden en weefselstukjes van longen, milt of lever. Dit materiaal wordt onderzocht bij de afdeling microbiologie van het Bronovo Ziekenhuis in Den Haag.

Letseldatering (wonddatering)

Het doel van letseldatering is een inschatting te maken van de tijd tussen ontstaan van het letsel en overlijden. Letseldatering geschiedt door een combinatie van waarnemingen met het blote oog en lichtmicroscopisch onderzoek.

Hierbij wordt gebruik gemaakt van kennis over de volgorde van de reacties van het lichaam bij wondgenezing. Een aantal van de stoffen die bij deze reacties ontstaan, kunnen zichtbaar worden gemaakt. Omdat de reacties afhangen van meerdere factoren, waaronder de lichamelijke conditie van het slachtoffer en postmortale veranderingen, worden de schattingen met een bepaalde onzekerheidsmarge gegeven.

Neuropathologisch onderzoek

In de meeste gevallen worden hersenen meteen bij de sectie onderzocht door de forensisch patholoog die de sectie verricht. Er worden dan kleine bemonsteringen van de hersenen veiliggesteld ten behoeve van lichtmicroscopisch onderzoek en de rest van de hersenen wordt teruggelegd in het lichaam.

Soms geven de bevindingen van de forensisch patholoog en/of de aard van de zaak aanleiding tot het bewaren van de hersenen ten behoeve van later te verrichten nader onderzoek door de neuropatholoog. In die gevallen worden de hersenen tijdens de sectie als geheel veiliggesteld en bewaard in het NFI.

Het neuropathologisch onderzoek is toegespitst op onder meer: traumatische letsels (zoals bloeduitstortingen, kneuzingen, schade aan de uitlopers van de zenuwcellen), ziekelijke afwijkingen (vaatafwijkingen, ontstekingen, ouderdomsziekten en gezwellen) en aangeboren afwijkingen.

Indien mogelijk worden bloeduitstortingen onder het harde hersenvlies gedateerd. Dit kan bijvoorbeeld informatie verschaffen omtrent het tijdstip waarop het letsel is opgelopen, bijvoorbeeld op welk moment de baby geschud is.

Onderzoek aan strottenhoofd – tongbeen

Op indicatie wordt het strottenhoofd – tongbeen explantaat veiliggesteld en nader onderzocht. Dit gebeurt bijvoorbeeld bij aanwijzingen voor samendrukkend of botsend geweld op de hals (verwuring, verhangings), klievend of perforerend geweld op de hals (steken, snijden) of ziekelijke afwijkingen.

Hierbij wordt het strottenhoofd – tongbeen eerst radiologisch onderzocht op eventuele breuken of bloeduitstortingen. Soms is verdere bemonstering nodig ten behoeve van lichtmicroscopisch onderzoek. Bij (mogelijk) klievend of perforerend geweld worden kraakbenige en benige delen veiliggesteld voor Kras-Indruk-Vormsporen- en microsporen onderzoek.

Oogpathologisch onderzoek

Onderzoek naar bloeduitstortingen in de netvlies, oogzenuwen of andere componenten van het oog levert informatie over het type ingewerkt letsel, zoals acceleratie-deceleratie trauma (hevig schudden). Daarnaast kunnen bepaalde (aangeboren) afwijkingen in de oogbollen helpen in de herkenning van een ziekte bij kinderen. Oogpathologisch onderzoek wordt veelal uitgevoerd bij minderjarigen (kinderen) en soms bij volwassenen. De oogbollen worden onderzocht in het Erasmus MC in Rotterdam.

Metabool onderzoek (stofwisselingsziekten)

Bij kindersecties wordt soms ten behoeve van metabool onderzoek een huidstukje veiliggesteld. Dit wordt bij voorkeur afgenomen binnen een postmortale tijd van circa 48 uur.

Met metabool onderzoek kunnen stofwisselingsziekten worden aangetoond. Bepaalde stofwisselingsziekten kunnen leiden tot plots en onverwacht overlijden op jonge leeftijd.

De bemonstering wordt onderzocht in het Leids Universitair Medisch Centrum (LUMC) en in het Academisch Medisch Centrum (AMC) in Amsterdam.

4.1.2. Veiligstellen voor onderzoek op andere vakgebieden, separaat van de sectie gerapporteerd

Op verzoek van de opdrachtgever, of naar aanleiding van bevindingen op de sectiekamer, worden tijdens de sectie bemonsteringen veiliggesteld voor onderzoek door andere vakgebieden. Doorgaans vormen deze onderzoeken geen onderdeel van de sectie en worden de uitkomsten niet verwerkt in het rapport van de forensisch patholoog. Deze onderzoeken zijn bijvoorbeeld:

Schotrestenonderzoek

Bij het schieten met een vuurwapen komen schotresten vrij. Deze kunnen terecht komen op de schutter, omstanders en in de letsels van het slachtoffer. Aan de hand van schotresten kunnen de onderzoekers iets zeggen over in- en uitschot en over de afstand tussen het vuurwapen en deze persoon. Op indicatie worden foliebemonsteringen, eventuele kogels en/of huiddelen veiliggesteld voor schotrestenonderzoek.

Entomologisch onderzoek

De soort en het ontwikkelingsstadium van insectenmateriaal zoals vliegmaden en larven op een stoffelijk overschot kunnen een schatting geven omtrent het tijdstip van overlijden. Indien deze tijdens de sectie worden aangetroffen, worden monsters in verschillende ontwikkelingsstadia veiliggesteld. Veiliggestelde monsters worden overgedragen aan de verbalisant van de politie voor eventueel entomologisch onderzoek.

Kras-Indruk-Vormsporen / Microsporenonderzoek

Op indicatie worden bij steek- en slagverwondingen tijdens de sectie botdelen, kraakbeen, huid, spieren of bindweefsel veiliggesteld. Onderzoek aan deze bemonsteringen kan informatie opleveren over het voorwerp dat het letsel veroorzaakt heeft.

Isotopenonderzoek

Isotopenonderzoek kan aanwijzingen geven over waar iemand is opgegroeid of waar iemand de laatste tijd van zijn leven heeft doorgebracht. Isotopen zijn verschillende vormen van hetzelfde chemische element. De verhouding tussen isotopen (isotopenratio) varieert wereldwijd. Isotopenratio's worden doorgegeven via de voedselketen en zijn terug te vinden in het menselijk lichaam.

Antropologisch onderzoek gericht op leeftijdschatting

Van personen waarvan de identiteit onbekend of onzeker is, kan materiaal worden veiliggesteld (een gebitselement, stukje rib of stukje pijpbeen uit het bovenbeen). De forensisch antropoloog schat de leeftijd van de persoon in.

Archeologisch onderzoek

Met koolstofdatering kan de ouderdom bepaald worden van organisch materiaal. Hiertoe dienen tijdens de sectie onder andere haren en botweefsel veiliggesteld te worden. Door de verhouding radioactief en stabiel koolstof in dit lichaamsweefsel te meten, is het mogelijk terug te rekenen naar een tijdsinterval waarin de persoon is overleden.

5. Rapportage

5.1. Voorlopig sectierapport

Na de sectie vindt interpretatie van de sectiebevindingen plaats door de forensisch patholoog. Zo worden letsels geïnterpreteerd, eventuele ziekelijke afwijkingen en overige bijzondere bevindingen meegewogen en wordt een uitspraak gedaan ten aanzien van de ontstaanswijze van letsels, de postmortale tijd en de doodsoorzaak. Dit wordt door de forensisch patholoog opgenomen in een voorlopig sectierapport.

Het voorlopig sectierapport wordt direct na de sectie opgemaakt door de forensisch patholoog en meegegeven aan de verbalisant. De officier van justitie ontvangt dit voorlopig sectierapport via de verbalisant.

In dit rapport zijn de zaaksgegevens, verkregen zaaksinformatie, voorlopige sectiebevindingen, voorlopige interpretatie, voorlopige conclusie en informatie over verder ingezette onderzoeken, aan de politie overgedragen materiaal en veiliggestelde organen en weefsels beschreven. Het rapport wordt handmatig ondertekend door de forensisch patholoog en voorzien van een disclaimer die de lezer attendeert op de voorlopige status van het rapport.

Tezamen met de voorlopige rapportage wordt ook de brochure 'Informatie voor nabestaanden' meegegeven aan de verbalisant. Daarin staat informatie over de forensische sectie in het algemeen, bestemd voor nabestaanden.

5.2. Definitief sectierapport

Het definitieve sectierapport wordt opgemaakt in een tijdsperiode die afhankelijk is van de aard van de zaak. Zo wordt bij zaken waarbij sprake is van een aperte doodsoorzaak, zoals een schiet- of steekpartij waarbij geen toxicologisch onderzoek is ingezet, het definitieve sectierapport binnen zeven werkdagen afgerond.

Indien de uitkomsten van ingezette aanvullende onderzoeken essentieel zijn bij het opmaken van het definitieve sectierapport, geldt een langere levertijd voor dat rapport (weken tot maanden).

Het definitieve sectierapport wordt 'geschaduwd' door een andere deskundige op de afdeling. Dat betekent grofweg dat er een extra 'kijk' op de zaak is door een andere deskundige.

Het definitieve rapport, voorzien van eventuele bijlagen, wordt verstuurd naar de onderzoeksleider van de politie, landelijke eenheid of rijksrecherche en de officier van justitie.

5.3. Fotografische verslaglegging

De sectie wordt fotografisch vastgelegd door een medisch-forensisch fotograaf van het NFI. De foto's dienen als bewijsstukken en bieden voorts de mogelijkheid tot intercollegiale toetsing en contra-expertise achteraf.

De fotograaf werkt volgens een vast stramien. Zo worden in eerste instantie overzichtsfoto's van het gehele lichaam vervaardigd. Daarna worden details gefotografeerd, waarbij accenten worden gelegd op normale en bijzondere bevindingen. In overleg met de forensisch patholoog kan de fotograaf forensisch lichtbrononderzoek toepassen om te proberen letsels, contrasten en vezels beter zichtbaar te maken.

De foto's worden meteen na de sectie, of binnen enkele werkdagen, overgedragen aan de politie.

5.4. Aanvullende toelichting op resultaten

Soms worden sectiebevindingen achteraf nader besproken met het onderzoeksteam.

Ook kunnen de forensisch patholoog en eventuele overige deskundigen die in de zaak hebben gerapporteerd, worden opgeroepen om hun bevindingen toe te lichten tijdens een rechtszitting, bij de rechter-commissaris, bij de raadsheer-commissaris of bij het gerechtshof.

In een enkel geval wordt de forensisch patholoog gevraagd om, al dan niet samen met een forensisch arts, mee te denken over de 'manner of death'. Daarbij worden bevindingen vanuit het onderzoeksteam getoetst aan de sectiebevindingen, eventueel in combinatie met een reconstructie.

6. Bewaren van veiliggesteld lichaamsmateriaal

Veiliggesteld lichaamsmateriaal, de sectiefoto's en de postmortale radiologische beelden zijn zogeheten stukken van overtuiging (SVO's). De veiliggestelde lichaamsmaterialen worden voorzien van een registratienummer of Sporen Identificatie Nummer (SIN) en opgenomen en beheerd in het PROCes Management Informatie Systeem (PROMIS) van het NFI.

In het voorlopig sectierapport staat vermeld of organen zijn veiliggesteld, en zo ja welke. Degene die het voorlopig sectierapport ontvangt dient ervoor te zorgen dat de nabestaanden hierover worden ingelicht. De forensisch patholoog van het NFI heeft geen contact met nabestaanden en communiceert hierover dan ook niet met de nabestaanden.

Soms bestaat bij nabestaanden de wens om onderzocht lichaamsmateriaal terug te krijgen. Dat is mogelijk na toestemming van de opdrachtgever.

7. Literatuur

www.nederlandsforensischinstituut.nl

Forensisch post-mortem onderzoek bij minderjarigen. Theoretische en praktische aanbevelingen voor artsen en arts-pathologen. Vidija Soerdjbalie-Maikoe, Ann Maes. 2010, ISBN: 978-90-810208-2-4.

Knight's Forensic Pathology, fourth edition. P. Saukko, B. Knight, 2016. ISBN: 978-0-340-97253-3.

Forensic Pathology, second edition. V. J. DiMaio, D. DiMaio. 2001. ISBN: 0-8493-0072-X.

Voor algemene vragen kunt u contact opnemen met de
Frontdesk, telefoon (070) 888 68 88. Voor inhoudelijke vragen
kunt u contact opnemen met het onderzoeksgebied
Forensische Pathologie van de divisie Bijzondere
Dienstverlening & Expertise,
Telefoon (070) 888 69 08

Nederlands Forensisch Instituut
Ministerie van Veiligheid en Justitie
Postbus 24044 | 2490 AA Den Haag

Telefoon (070) 888 66 66
www.forensischinstituut.nl

december 2016